

GIÁO XỨ THÁNH TÂM
GIÁO PHẬN PHAN THIẾT

CANH THỨC GIÁNG SINH

GIÁNG SINH 2023

Nội dung:

Cảnh 1 : THIÊN CHÚA TẠO DỰNG (5ph18)

(GLV phối hợp chị Thủy-Nhượng)

Cảnh 2 : CON NGƯỜI SA NGÃ (14ph00)

(Các Dì)

Cảnh 3 : CAIN & ABEN (7ph00)

(Giáo lý viên)

Cảnh 4 : TRÔNG ĐỢI (7ph11)

(Các Dì)

Cảnh 5 : TRUYỀN TIN CHO ĐỨC MẸ (8ph29)

(Các Dì)

Cảnh 6 : TRUYỀN TIN CHO THÁNH GIUSE (4ph49)

(Giáo lý viên-phối hợp các Dì)

Cảnh 7 : GIÁNG SINH (7ph53)

(Các Dì)

Cảnh 8 : MÚA THIÊN THẦN (4ph16)

(Các Dì)

THỜI LƯỢNG: 60 phút

Cảnh 1: TẠO DỰNG

* **Lời dẫn:**

Kính thưa cộng đoàn!

Từ khởi thủy, khi Thiên Chúa chưa sáng tạo muôn vật muôn loài, vũ trụ này chỉ là hư vô, trống rỗng. Thiên Chúa là Tình yêu, Ngài không muốn gói gọn tình yêu trong Trái tim của Ngài, Ngài chỉ muốn mở Tình yêu ra, trao ban tất cả; mà sáng kiến đầu tiên của Tình yêu ấy là công trình tạo dựng trời đất muôn vật, cách quyền năng và lạ lùng khôn tả.

Đỉnh cao của công trình sáng tạo, là Thiên Chúa đã dựng nên con người, một thụ tạo được vinh dự mang hình ảnh của Ngài. *(Adam, Eva nắm tay nhau hạnh phúc bước ra trong làn nhạc êm)*. Thiên Chúa đã dựng nên con người có nam có nữ, để từ hôm nay, vườn địa đàng sẽ rộn ràng những vần thơ, chứa chan những cung nhạc ân tình, con người được sống trong khung trời yêu thương và hạnh phúc của Thiên Chúa.

* **Múa: Từ thuở hoang sơ**

Cảnh 2: CON NGƯỜI SA NGÃ

* **Lời dẫn:** Theo Kinh Thánh, sau khi tạo dựng vũ trụ muôn loài muôn vật. ngày thứ sáu Thiên Chúa đã tạo dựng con người đầu tiên, đó chính là Adam. Nhưng

Ăđam ở một mình cô đợc. Chúa khiến ông ngủ đi rồi lấy xương sườn của ông mà tạo thành một người phụ nữ.

*Nhạc: **Vũ khúc người hái lộc** (Trầm Hương, FMSR), (diễn theo nhạc)*

1. Vũ trụ chào đời, mùa xuân về trải gió có sáng che phủ bóng đêm. Có bước chân người đi hái lộc trường sinh, (**Ăđam xuất hiện, điệu bộ bờ ngỡ, lạ lùng, ngạc nhiên**) bước chân người trải rộng trên từng trang sử mới mãi ngàn năm vẫn nguyên hình.

***Dẫn:** Công việc tạo dựng vũ trụ và con người của Thiên Chúa được diễn ra cách tốt đẹp và từ đây con người được sống trong yêu thương tràn đầy của Thiên Chúa. Một cuộc sống thiên đàng nơi trần thế như một cuộc giao duyên đất trời giữa Thiên Chúa và con người.*

2. Vũ trụ chào đời, mùa xuân về trải gió nắng đã phủ cho rừng lá xanh. Muôn hoa tươi cười đang vẫy gọi trần gian, thiết tha niềm hy vọng cho ngày mai tươi sáng, sáng tình thương sáng tình thương.

***Dẫn:** Sống với Chúa nhưng con người cảm thấy cô đơn trống vắng nên mới thưa cùng Thiên Chúa: (diễn theo nhạc)*

Ăđam:

1. Muôn tâu Chúa trời, Chúa muôn loài Chúa chỉ cho con. Bao nhiêu năm qua con kiếm tìm nhưng con

nào đâu thấy, một loài làm cho con ấm lòng, lúc đêm về khi tâm hồn tê tái.

Thiên Chúa:

2. Ađam – Ađam sống cô độc nhất định không hay, ngay hôm nay đây Ta sẽ dựng cho người một người nữ một người tình cho người đắm say, sánh vai cùng đi tới tương lai.
3. Ađam Ađam hãy yên lòng hãy ngủ cho ngon. Ađam Ađam khi thức dậy người sẽ được chiêm ngưỡng, một người tình xinh như đoá hồng sẽ suốt đời bên người cùng chung sống. **(Evà xuất hiện, đến bên Ađam)**

Evà:

4. Ađam yêu Ơi Chúa nhân từ đã dựng nên tôi, cho tôi chung đôi, chung những ngày gian lao và hạnh phúc. Nguyện cuộc tình ta luôn thắm tươi, tóc phai màu tình vẫn thắm không phai.

Ađam và Evà:

Xin tri ân, ngàn đời tri ân Thượng đế, đã ru con vào giấc ngủ tình yêu. Đã xa con rồi tháng ngày giá lạnh cô liêu, giờ con chỉ biết chúc tụng tình yêu Chúa sớm chiều.

Xin tri ân, ngàn đời tri ân Thượng đế, đã đưa con vào thiên đường yêu đương, có muôn hoa đẹp trái

ngọt cho đời thêm hương và muôn thương mến say chứa trong tim hồng.

Dẫn: Thế rồi, theo lời Kinh thánh tường thuật, bản hoan ca phượng thờ của con người và muôn loài thụ tạo ở chốn địa đàng xưa dành cho Thiên Chúa tình yêu tưởng như là bất tận ấy đã mau chóng bị ngắt quãng - mà nguyên nhân lại xuất phát từ tận đáy lòng của con người loài tạo vật tuyệt vời nhất của Đấng tạo hoá.

Dưới cái bề mặt thần thần nhõn nhơ của Tổ tông loài người nơi vườn địa đàng hình như đang nhen nhúm, đang nảy nở một chút tâm tư u uất khó hiểu nào đó - và phải chăng chính cái chút tâm tư khó hiểu ấy đã nảy sinh tâm trạng tò mò, nảy sinh những ước vọng và đưa bà Evà dần dần bước tới gốc cây cấm.

Rắn: Này... này chị Evà ơi! chị Evà xinh đẹp kia ơi! chị có muốn giữ mãi nhan sắc của chị không? chị có muốn bằng Đức Chúa Trời không?

Evà: Sao? bằng Đức Chúa Trời hả.

Rắn: Ừ... trái cây này trông đẹp lại ngon nữa mời hái ăn đi chị.

Evà: Không, không được đâu, Thiên Chúa cấm chúng tôi không được ăn trái cây ở giữa vườn này. Ngày nào chúng tôi ăn vào chúng tôi sẽ chết.

Rắn: Ôi! chẳng chết chóc gì đâu, Thiên Chúa sợ ngày nào anh chị ăn vào, anh chị trở nên như Ngài và đầy quyền năng như Ngài đó thôi.

Evà: Ô! thật không?

Rắn: Thật, chị Evà trái cây này có mùi ngon lắm đó. Ăn đi, ăn đi chị. Sợ gì, cắn thử một miếng xem sao Evà. Ha ha ha được, được lắm, chào chị chúc chị như ý.

Evà: Ađam ơi! Trái cây này trông đẹp mà lại ngon nữa.

Ađam: Em! Em không nhớ rằng Thiên Chúa dạy chúng ta đừng ăn. Hễ chúng ta ăn là chúng ta phải chết đó sao.

Evà: Không đâu, Thiên Chúa cấm vì Ngài sợ chúng ta bằng Ngài đó thôi. Nè Ađam ăn đi anh nếu không là mình bỏ cơ hội ngàn vàng, cơ hội bằng Thiên Chúa đó anh.

Ađam! Ađam! đừng ăn, nếu người ăn là người vi phạm lệnh Chúa truyền. đừng đừng ăn..... Xong hết cả rồi, còn đâu địa đàng nữa, còn đâu ân nghĩa Thiên Chúa dành cho người, Ađam ơi.

(Diễn theo nhạc): **Adam con ở đâu**

Thiên Chúa:

A đang con đang ở đâu, Eva con đang ở đâu, tại sao con không nghe tiếng Ta tại sao con không nghe tiếng Ta.

Ăđam – Evà: Vâng con đã nghe lời Chúa, vâng con đã nghe tiếng Chúa, nhưng vì con bội thề nên không dám ra trước nhan Ngài.

Thiên Chúa: Adam con đang ở đâu, Eva sao con lặng im, chiều nay con không ra đón ta, cùng nhau ta phiêu du khắp nơi.

Ăđam – Evà: Vâng con đã nghe lời Chúa, vâng con đã nghe tiếng Chúa, nhưng vì con bội thề nên không dám ra trước nhan Ngài.

Thiên Chúa: Ta đã thương tạo dựng nên con, Ta đã ban cho con ngàn phúc lộc, sao con lại nghi ngờ tình thương ấy, sao con lại chối từ muôn phúc ân. Ta dất con vào vườn thiên thu, trong gió êm lời Ta thì thầm, Ta yêu con con có biết chẳng nhưng sao con chối bỏ tình Ta.

Ta dất con vào vườn thiên thu, trong gió êm lời Ta thì thầm, Ta yêu con con có biết chẳng nhưng sao con chối bỏ tình Ta.

(Gần hết bài, hai ông bà có thể đi xuống sân khấu rồi đi vào trong)

CẢNH 3: CAIN & ABEL

Lời dẫn: *Thiên Chúa cho con người hưởng tình yêu của Ngài, đó là được hưởng niềm hạnh phúc viên mãn, được làm chủ mọi loài Ngài đã dựng nên và được tham dự vào sự sống thần linh của Ngài. Nhưng hạnh phúc ấy đã mất khi con người khước từ tình yêu của Thiên Chúa vì bất tuân lệnh Ngài. Do đó bóng tối tội lỗi đã tràn vào gia đình đầu tiên của nhân loại, nó biến tình yêu thành sự thù ghét, nghi ngờ, chối bỏ và chém giết nhau. Câu chuyện Cain giết em mình là Aben chính là hậu quả đầu tiên của sự từ chối Tình Yêu Thiên Chúa vì không vâng lời Ngài.*

Lời dẫn: Aben, người em làm nghề chăn chiên. Còn Cain, người anh thì làm ruộng. Đến ngày dâng lễ vật cho Chúa, hai anh em hẹn nhau đến Vườn Địa đàng, để cùng dâng lễ vật lên Ngài.

A-ben: Anh Cain đã hứa với mình, chiều nay sẽ tới để dâng tiến lễ vật lên Đức Chúa mà sao bây giờ anh vẫn chưa về? Thôi, một mình ta dâng Ngài kéo trễ.

Ca-in: *(Tay bưng rổ trái cây bước vào)* Ê, sao mà dâng lễ vật mà không đợi tao gì vậy?

Aben: Em có chờ mà sao anh đến muộn thế!

Ca-in: Đến muộn hả! Đến muộn là chuyện của tao. Thu hoạch rồi còn phải chọn lựa, phân loại, chứ đâu phải thu hoạch xong là xong.

Aben: Đã đến giờ dâng lễ vật, thôi chúng ta cùng dâng đi anh Cain à.

(Cain và Abel đặt lễ vật lên bàn thờ của mỗi người)

Lời dẫn: Đoạn hai anh em đặt chiên lên tế đàn phủ phục, thờ lạy, rồi ngước mắt cầu nguyện. Giavê chấp nhận lễ vật của Aben, và cho lửa đốt cháy lễ vật.

(Lửa cháy lễ vật của Aben)

Lúc này Cain nổi giận và lớn tiếng.

Ca-in: Hỡi Giavê Thiên Chúa, Ngài thấy không, đất tôi trồng chỉ toàn sỏi đá, tôi đã phải đổ mồ hôi, đã phải cày sâu cuốc bẫm tới ngày. Tôi có tội gì mà Ngài nổi cơn thịnh nộ, trừng phạt tôi như vậy?

A-ben: Anh Cain! Sao anh lại nói phạm thượng đến Giavê Thiên Chúa, Đấng Chí Tôn như vậy?

Ca-in: Mày im đi! Để mặc tao, mày có thấy gì không? Giavê đã khước từ của lễ của tao rồi. À! Tao hiểu ra rồi, Giavê chỉ thích những cái gì là tốt lành, đẹp để thôi, còn trái cây thì Ngài chê, không thích.

A-ben: Anh Cain, em xin anh nghĩ lại, đừng có lộng ngôn mà xúc phạm đến Ngài. Ngài không phải là chê lễ

dâng của anh đâu. Nhưng tại anh...tại anh chưa đủ lòng thành thôi mà.

Ca-in: *(Bỗng chụp áo A-ben)* Câm miệng đi, đồ cứng đầu, mày đừng có mà lên mặt dạy đời tao! Tao, tao sẽ giết mày cho mà coi.

Aben: Cain, Cain, anh làm gì vậy? Em là em của anh mà.

Cain: Không có anh em gì hết. Tao chỉ thấy bắt mình, uất hận, bắt bình, bắt công. Tạo sao Giavê lại nhận lễ của mày mà không nhận lễ của tao. Tao, tao sẽ giết mày.

(Cain đánh Aben cho tới lúc Aben gục xuống).

Đức Chúa: Ca-in! Ca-in! em người đâu?

Ca-in: Không, không, tôi... tôi, tôi không biết gì hết. Tôi không canh giữ nó đâu! Tôi, tôi, tôi không biết gì hết, tôi không biết gì hết cả.

Đức Chúa: Người đã làm gì? Máu của em người đã vấy đầy mặt đất và đang kêu tới Ta. Chính tay người đã vấy máu A-ben. Từ đây, đất đai chẳng còn cho người sức lực, và người sẽ bị loài người ruồng bỏ. Người hãy đi khỏi đất đai màu mỡ mà Ta đã ban, và người hãy tránh khỏi nhan Ta.

Cain: Ôi, lạy Thiên Chúa, sao Ngài lại trừng phạt tôi như vậy? Sao Ngài lại trừng phạt tôi nặng như vậy? Tôi... tôi...

CẢNH 4: TRÔNG ĐỢI

Lời dẫn: Kể từ khi mang lấy hậu quả của tội nguyên tổ, con người sa ngã phạm tội dễ dàng như trở bàn tay, và hậu quả của nó là đau khổ, đau khổ triền miên. Càng say sưa trong tội lỗi, con người càng đánh mất chính bản thân mình và thất vọng ê chề luôn bao trùm lấy họ. Bị chìm sâu trong tội lỗi và đau khổ, con người chỉ biết kêu cầu lên Đấng Tối Cao mà thôi, và chỉ Đấng ấy mới đủ quyền lực để cứu giúp con người vượt thắng tội lỗi và đau khổ.

(Trong lúc đọc, các thiếu nữ Sion đi ra xếp theo đội hình chuẩn bị múa)

- Múa: ***“Kinh cầu Giáng Sinh”***

Cảnh 5: TRUYỀN TIN CHO ĐỨC MẸ

Lời dẫn: Nỗi niềm khắc khoải chờ mong đáng cứu thế, và lời cầu xin tha thiết của dân Chúa đã vọng đến trời cao. Khi đến thời viên mãn, Thiên Chúa đã sai Con Một đến trần gian để thực hiện lời hứa cứu độ. Maria! Một thiếu nữ Do Thái đã được tuyển chọn để cộng tác vào chương trình cứu độ này.

(Trong căn phòng đơn lạnh, tĩnh mịch, Maria đang quỳ cầu nguyện... Nhạc vang lên... Thiên sứ Gabriel cùng 12 thiên thần xuất hiện. Thiên sứ Gabriel đứng truyền tin cho Maria).

Thiên sứ: Mừng vui lên, hỡi Đấng đầy ân sủng, Đức Chúa ở cùng bà. Thưa bà Maria, xin đừng sợ, vì bà đẹp lòng Thiên Chúa, vì này đây, bà sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai, và đặt tên là Giêsu. Người sẽ nên cao cả và được gọi là Con Đấng Tối cao. Đức Chúa là Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngai vàng vua Đavít, tổ tiên Người. Người sẽ trị vì nhà Jacob đến muôn đời, và triều đại Người sẽ vô cùng vô tận.

Maria: *(sửng sốt)* Việc ấy xảy ra cách nào... vì tôi không biết đến việc vợ chồng!

Thiên sứ: Thánh Thần sẽ ngự xuống trên bà, và quyền năng Đấng Tối Cao sẽ rợp bóng trên bà, vì thế, Đấng thánh sắp sinh ra sẽ được gọi là Con Thiên

Chúa. Kìa... bà Êlisabeth, người họ hàng với bà, tuy đã già rồi, mà vẫn đang cưu mang một người con trai, bà ấy vẫn mang tiếng là hiếm hoi, mà nay đã có thai được sáu tháng, vì đối với Thiên Chúa, không có gì là không thể làm được.

Maria: Vâng, tôi đây là nữ tì của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi theo như lời sứ thần nói.

Múa: *(Nhạc trỗi bài “Từ lúc Mẹ nói lời xin vâng”. Các thiên thần múa).*

Cảnh 6 : TRUYỀN TIN THÁNH GIUSE

Dẫn: Để công trình cứu độ được thực hiện trọn vẹn, Thiên Chúa đã chọn một người thanh niên có tên là Giuse, một người công chính thuộc dòng dõi vua Đavít, làm hôn phu của Đức Maria và là cha nuôi của Đấng Cứu thế. Giuse và Maria đã đính hôn với nhau, nhưng chưa về chung sống, thì Maria mang thai bởi phép Chúa Thánh Thần. Điều đó làm cho Giuse bối rối và lo lắng. *(Dạo nhạc, Giuse đi qua đi lại trong dáng vẻ buồn buồn).*

Giuse: *(độc thoại)*

- Chuyện gì xảy ra cho Maria, tại sao nàng cứ mãi im lặng? Làm sao ta có thể tố cáo nàng theo luật dạy được.

(Giuse quỳ xuống cầu nguyện một phút – rồi đứng lên nói tiếp).

- Không, không thể được, nàng chân thật và đạo đức lắm! Ta vẫn quý trọng nàng và không có quyền nghi ngờ nàng. Nhưng, tại sao nàng không nói với mình một lời, lạ thật khó hiểu quá! Không, không ai có quyền xét xử nàng, chỉ có Thiên Chúa, Đấng phán xét chí công có quyền xét xử nàng.

(Giuse quỳ xuống, cúi đầu cầu nguyện – nhạc dạo nhẹ).

- Lạy Thiên Chúa, Chúa là núi đá, là thành trì cho con trú ẩn, xin cứu giúp con. Xin Ngài chỉ cho con biết phải làm sao cho đúng thánh ý Ngài. Con phải nhắm mắt làm ngơ hay phải tố cáo nàng? Không, Chúa Ơi, hay là con phải bỏ trốn nàng đến một nơi xa lạ không ai biết tới. *(cầu nguyện một tí).*

Thiên thần: *(hiện ra),*

- Này Giuse, người đừng lo lắng buồn phiền như thế! Hãy nhận Maria về làm bạn trăm năm vì người con mà nàng đang cứu mang là do quyền năng của Chúa Thánh Thần. Nàng sẽ sinh hạ một con trai và

ông sẽ đặt tên là Giêsu. Chính Ngài là Đấng Cứu Thế mà muôn dân đang mong đợi. Người còn nhớ lời ngôn sứ Isaia loan báo không! “Này trinh nữ sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai, người ta sẽ đặt tên con trẻ là Em-ma-nu-en, nghĩa là Thiên Chúa ở cùng chúng ta”. Lời ngôn sứ đó, lúc này đang được ứng nghiệm! (Thiên thần biến mất).

Giuse: (đứng lên)

-Ồ, thật vậy sao, thì ra đây là công việc của Thiên Chúa. Con Thiên Chúa sắp chào đời, Ngài chính là ánh sáng cho thế gian. Còn tôi, tôi là cha nuôi của Đấng cứu thế, thật là hạnh phúc cho tôi! Lạy Chúa, con nguyện đem hết sức mọn của con để làm theo thánh ý Ngài. *(Giuse đi vào dẫn Maria đi ngang qua sân khấu rồi vào luôn – tắt đèn).*

Cảnh 7: GIÁNG SINH

Dẫn: Thời ấy, hoàng đế Au-gút-tô ra chiếu chỉ, truyền kiểm tra dân số trong khắp cả thiên hạ. Đây là cuộc kiểm tra đầu tiên, được thực hiện thời ông Qui-ri-ni-ô làm tổng trấn xứ Xy-ri-a.

Lính loa: Nghe đây, nghe đây! Tất cả dân thành nghe đây, Hoàng đế Augustô ra chiếu chỉ, truyền kiểm tra dân số

trong khắp thiên hạ thuộc đế quốc Rôma, ai nấy đều phải về nguyên quán mà khai tên tuổi. Mọi người phải theo lệnh mà thi hành không được chậm trễ, nếu không tuân lệnh sẽ bị xử theo quân pháp. Nghe đây, nghe đây...

Dẫn: Theo lệnh của Hoàng đế mọi người thu xếp hành trang lên đường, từng đoàn người lũ lượt kéo nhau đi giữa mùa đông rét giá. Giuse và Maria cũng theo dòng người trở về Belem vì ông thuộc gia đình dòng tộc vua Đa-vít. Ông lên đó khai tên cùng với người đã thành hôn với ông là bà Ma-ri-a, lúc ấy đang có thai. Khi hai người đang đi đến đó, thì bà Ma-ri-a đã tới ngày mãn nguyệt khai hoa.

(1 đoàn người đi ngang qua sân khấu)

Maria: Giuse Ơi, trời tối rồi không biết đêm nay chúng ta sẽ trọ ở đâu?

Giuse: Maria đừng sợ, Chúa sẽ lo liệu mọi sự.

Giuse: Xin làm ơn cho chúng tôi trọ qua đêm. *(gõ cửa)*

Chủ quán 1: Nhà tôi hết chỗ rồi. Mời ông đi qua nhà khác.

(Hai người lại tiếp tục rảo bước tới một quán trọ khác, Giuse lại gõ cửa).

Giuse: Xin làm ơn cho chúng tôi trọ nhờ qua đêm.

Chủ quán 2: Nhà chúng tôi không còn chỗ, mời ông bà đi nơi khác.

(Hai người lại tiếp tục rảo bước tới một quán trọ khác, Giuse lại gõ cửa).

Giuse: Xin cho chúng tôi ở trọ nhờ qua đêm. Maria nhà tôi không còn đủ sức nữa.

Chủ quán 3: Đi đi, chúng tôi không có chỗ cho ông bà đâu, đi chỗ khác mà tìm.

Giuse: Maria đừng buồn! Chúa sẽ lo liệu cho chúng ta.

(Maria và Giuse đi chậm vào trong).

Dẫn: *(trong khi nhạc dạo bài Quán trọ đêm đông)*

Giữa đêm đông giá lạnh của thành Belem, mọi người đều chối từ, Giuse và Maria tìm đến hang bò lừa giữa cánh đồng hoang vắng, cô liêu...

(Hát: Bóng chiều đã tắt hai người lữ khách đi tìm quán để trọ đêm, hết rồi chỗ trống nên đành cất bước đi về phía nơi đồng hoang...)

Và chính nơi đây, Con Thiên Chúa được hạ sinh. Một minh chứng sống động về lòng thương xót của Thiên Chúa dành cho nhân loại. Giờ đây hợp với các thiên thần, chúng ta cùng ca mừng Con Thiên Chúa giáng trần vì yêu thương nhân loại.

- Múa: Liên khúc Thiên Thần

Phần kết thúc: CHÚC MỪNG GIÁNG SINH

MC: Giáo xứ Thánh Tâm kính chúc Quý vị và Cộng đoàn mừng lễ Chúa Giáng Sinh trong niềm vui tươi, thánh thiện, bình an và tràn đầy HỒNG ân của Hải nhi Giêsu.

Giờ đây, kính mời Quý vị và Cộng đoàn đứng lên, cùng hát bài thánh ca ***“Hát khen mừng Chúa giáng sinh ra đời”*** để tôn vinh, thờ lạy Chúa Hải Nhi và kết thúc giờ canh thức đêm nay.

(Khi người hướng dẫn đang nói, các diễn viên đi ra từ hai bên cánh gà, đứng quanh Đức Mẹ và thánh Giuse. Đức Mẹ và thánh Giuse ôm Chúa đứng giữa sân khấu).

HỢP CA: Hát khen mừng Chúa giáng sinh ra đời...

**GIÁO XỨ THÁNH TÂM
GIÁNG SINH 2023**

